

عنوان مقاله:

تششی برشی بین سطحی میان الیاف طبیعی و ملات رس

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۵

نویسنده‌گان:

محمد رضا میرجلیلی - دپارتمان مهندسی نساجی، دانشگاه فنی و حرفه‌ای

سعید فتاحی - دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه یزد

محمد صالح احمدی - دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

در ساختمان‌های خاکی، چسبندگی الیاف طبیعی به ملات رس نقش بسزایی در ویژگی‌های مکانیکی ملات تقویت شده با الیاف دارد. در این مطالعه تششی برشی سطحی بین چهار لیف مختلف و ملات رس با انجام آزمایش میکروباند بررسی شد. بر اساس یافته‌ها، الیاف خرما (0.88 مگاپاسکال)، بالاترین مقدار چسبندگی سطحی را با ملات رسی نشان داد و کمترین مقدار متعلق به موی بز (0.36 مگاپاسکال) بود. طول بحرانی الیافی که در ملات تعییه شدند به عنوان تقویت کننده‌های الیاف کوتاه محاسبه شدند. بیشترین طول بحرانی مربوط به نخل خرما ($43/5 \text{ میلی متر}$) و کمترین مقدار مربوط به پشم ($6/9 \text{ میلی متر}$) بود.

کلمات کلیدی:

ملات رس، الیاف طبیعی، تششی برش سطحی، طول بحرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1954581>

